

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion
- lausuu lopullisesti tämän valituksen kohteena olevista kysymyksistä ja hylkää Polisario-rintaman kanteen
- velvoittaa Polisario-rintaman korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusasiassa ja asiassa T-279/19
- toissijaisesti: pysyttää päätöksen 2019/217 ⁽¹⁾ oikeusvaikutukset voimassa 12 kuukauden ajan nyt esillä olevassa asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste perustuu SEUT 263 artiklan neljännen kohdan rikkomiseen ja koskee valituksen kohteena olevaa tuomiota siltä osin kuin siinä katsotaan, että Polisario-rintama voi olla asianosaisena unionin tuomioistuimissa.

Toinen valitusperuste perustuu SEUT 263 artiklan neljännen kohdan rikkomiseen ja asiakirjojen todistusvoimaisuuden suojan loukkaamiseen, ja koskee valituksen kohteena olevaa tuomiota siltä osin kuin siinä katsotaan, että riidanalainen päätös koskee Polisario-rintamaa suoraan ja erikseen.

Kolmas valitusperuste perustuu mahdollisuutta vedota kansainvälisen oikeuden säännöksiin koskevaan oikeudelliseen ja koskee valituksen kohteena olevaa tuomiota siltä osin kuin siinä katsotaan, että Polisario-rintama voi vedota itsemääräämisoikeuden periaatteeseen ja sopimusten suhteellisen vaikutuksen periaatteeseen.

Neljäs valitusperuste perustuu sopimusten suhteellisen vaikutuksen ja itsemääräämisoikeuden yleisten periaatteiden virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen, asiakirjojen todistusvoimaisuuden suojan loukkaamiseen, neuvoston argumentaation vääristämiseen sekä unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan, luettuna yhdessä 53 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, rikkomiseen. Se koskee valituksen kohteena olevaa tuomiota siltä osin kuin siinä katsotaan, että Länsi-Saharan kansa ei ole antanut suostumustaan sopimukseen, jota päätös 2019/217 koskee.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan Euro-Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1 ja N:o 4 muuttamisesta Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välillä kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tekemisestä 28.1.2019 annettu neuvoston päätös (EU) 2019/217 (EUVL 2019, L 34, s. 1).

Kanne 30.12.2021 – Latvian tasavalta v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-822/21)

(2022/C 119/33)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Latvian tasavalta (asiamiehet: K. Pommere, J. Davidoviča ja I. Romanovska)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

Latvian kuningaskunta vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut
- direktiivin 2014/49/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan 3 kohdan mukaisia jäsenyysoikeuksiaan, koska se on jättämällä suorittamatta Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvat kannatusmaksut, joiden määrä lasketaan maksukautta kohti direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, toiminut vastoin direktiivin 2014/49 tavoitetta eikä ole taannut mainitun direktiivin säännösten tehokasta vaikutusta

- SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, se on jättämällä suorittamatta Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvat kannatusmaksut, joiden määrä lasketaan maksukautta kohti direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vaikuttanut kielteisesti yhteismarkkinoiden integraatioon ja heikentänyt jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta, joka on ennakkoodellytys rajat ylittävälle integraatiolle.

Jos unionin tuomioistuin katsoo, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan ja SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, sen on

- velvoitettava Ruotsin kuningaskunta korjaamaan rikkomisen suorittamalla Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvat kannatusmaksut, joiden määrä lasketaan maksukautta kohti direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kokonaisuudessaan
- siinä tapauksessa, että direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohtaa voitaisiin tulkita suppeasti, unionin tuomioistuimen on todettava sen olevan sopusoinnussa direktiivin 2014/49 tavoitteen kanssa ja velvoitettava Ruotsin kuningaskunta suorittamaan Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvat kannatusmaksut
- velvoitettava Ruotsin kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan ja EU-sopimuksen (vilpittömän yhteistyön periaate) rikkomiseen.

1. Kieltyymällä suorittamasta Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvia kannatusmaksuja, joiden määrä lasketaan maksukautta kohti direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, Ruotsin kuningaskunta on toiminut vastoin direktiivin 2014/49 tavoitetta.
2. Kieltyymällä suorittamasta Latvian talletussuojarahastoon Nordea Bank AB:n Latvian sivukonttorin suoritettavaksi kuuluvia kannatusmaksuja, joiden määrä lasketaan maksukautta kohti direktiivin 2014/49 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, Ruotsin kuningaskunta on vaikuttanut kielteisesti yhteismarkkinoiden integraatioon ja heikentänyt jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta, joka on ennakkoodellytys rajat ylittävälle integraatiolle. Näin Ruotsin kuningaskunta on jättänyt noudattamatta SEU 4 artiklan 3 kohtaa.
3. Latvian tasavalta väittää, että kieltyymällä suorittamasta kannatusmaksuja perusteenaan ajankohta, jona maksut oli suoritettava, Ruotsin kuningaskunta on rikkonut direktiiviä 2014/49, millä vaikeutetaan Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamista ja viedään Latvialta oikeus kannatusmaksuihin, joilla sille voidaan korvata sen vastuulla olevan luottolaitoksen talletussuojan takaamiseen liittyvät riskit, mistä seuraa SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen ja direktiivin 2014/49 säännösten rikkominen.

(¹) Talletusten vakuusjärjestelmistä 16.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU (EUVL 2014, L 173, s. 149).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgerichts Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 27.12.2021 – Beverage City & Lifestyle GmbH ym. v. Advance Magazine Publishers, Inc.

(Asia C-832/21)

(2022/C 119/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf